

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23Ek/1482/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120387382
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120387382.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 831 154, v konaní zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti povinnému: W. K., nar. X.X.XXXX, trvale bytom XXX XX Y.-S..hrdinov, o vymoženie 2.032,20 EUR s príslušenstvom, v exekúcii vedenej pred súdnym exekútorom: JUDr. Klaudiou Gilániovou, so sídlom exekútorského úradu Nám. Slobody 7, 071 01 Michalovce pod č. exekúcie XXXEX XXX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa 14. júla 2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa 14. júla 2021 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Dňa 14.07.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 23Ek/1482/2020, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 29.09.2020 domáhal od povinného vymožením pohľadávky vo výške 2.032,20 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu: rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. XXC/XXX/XXXX zo dňa 5.5.2017, vykonateľným dňom 21.7.2018 a uznesenia Okresného súdu Košice I, sp. zn. XXC/XXX/XXXX zo dňa 11.10.2018, vykonateľným dňom 12.2.2019 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 13.10.2020 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Klaudii Gilániovej, so sídlom exekútorského úradu Nám. Slobody 7, 071 01 Michalovce, ktorý vedie exekúciu pod č. exekúcie XXXEX XXX/XX. V priebehu konania predložil súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie. Preskúmaním návrhu bolo súdu preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote.

2.1. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie žiadal zastaviť exekúciu z dôvodu, že skutočnosti, najmä výška pohľadávky a jej jednotlivé časti uvedené v upovedomení o začatí exekúcie sú v rozpore s exekučnými titulmi. Ďalej uviedol, že po vydaní a právoplatnosti týchto rozhodnutí povinný platil súdom určené splátky vo výške 25,- Eur oprávnenému na jeho účet s variabilným symbolom XXXXXXXX, ktorý mu táto spoločnosť (oprávnený) určila. K tomu povinný doložil aj náhodne vybrané 4 potvrdenia o platbe, pričom tiež uviedol, že ostatné platby platil obdobne alebo prevodom z účtu v SLSP a podľa jeho tvrdenia túto skutočnosť musí mať k dispozícii aj oprávnený. Zároveň uviedol, že z upovedomenia o začatí exekúcie a z výšky jednotlivých častí pohľadávok nie je zrejmé či k takýmto platbám došlo, koľko ich bolo a na základe toho nie je možné zistiť reálnu výšku celkovej pohľadávky voči oprávnenému. Tým pádom podľa názoru povinného poverenie, ktoré vydal súd na predmetnú exekúciu zo dňa 13.10.2020 je plne zmätočné, je v rozpore so skutočnosťou a samotnými vykonateľnými exekučnými titulmi a jeho dôvodnosť považoval povinný za právne nedôvodnú, plne v rozpore s právnymi predpismi SR a EÚ.

V podanom návrhu na zastavenie exekúcie povinný tiež namietal výšku trov samotného exekučného konania.

2.2. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril napriek riadne doručenej výzve zo strany povereného súdneho exekútora.

2.3. Po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie a ďalších podaní v spise mal súd preukázané, že tento bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote, čo spôsobilo, že návrh na zastavenie exekúcie má voči povinnému odkladný účinok. Následne exekučný súd pristúpil k preskúmaniu oprávnenosti a dôvodnosti začatia exekúcie ku dňu začatia exekučného konania, t.j. momentu podania návrhu na vykonanie exekúcie. Uviedol, že exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z ust. § 61k Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený, a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Ďalej súd v napadnutom uznesení uviedol, že po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi a priloženými prílohami mal súd za preukázané, že ku dňu začatia exekučného konania povinný svoju pohľadávku neplnil, v zmysle exekučných titulov, ktoré nadobudli vykonateľnosť dňom 21.07.2018, resp. dňom 12.02.2019. Z uvedeného vyplýva, že exekučné konanie a následne aj exekúcia sa začali dôvodne. Poverenie na vykonanie exekúcie tak bolo vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku. K námietke povinného o tom, že oprávnený nezohľadnil 25,- eurové splátky, ktoré povinný hradil v zmysle exekučného titulu, pričom navyše tvrdil, že z upovedomenia o začatí exekúcie a z výšky jednotlivých častí pohľadávok nie je zrejmé, či k takýmto platbám došlo, koľko ich bolo a na základe toho nie je možné zistiť reálnu výšku celkovej pohľadávky voči oprávnenému, a tým pádom podľa názoru povinného poverenie, ktoré vydal súd na predmetnú exekúciu zo dňa 13.10.2020 je plne zmätočné, je v rozpore so skutočnosťou a samotnými vykonateľnými exekučnými titulmi a jeho dôvodnosť považoval za právne nedôvodnú, plne v rozpore s právnymi predpismi SR a EÚ súd uviedol, že preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie, a dospel k záveru, že nie je dôvodný. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil tým, že vychádzajúc z návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie mal za preukázané, že oprávnený vo svojom návrhu uviedol aj zohľadnil sumy spolu vo výške 275,- Eur nasledovnými platbami: platba vo výške 25,- Eur zo dňa 29.10.2018, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 20.11.2018, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 21.12.2018, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 21.01.2019, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 25.02.2019, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 15.03.2019, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 07.05.2019, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 06.06.2019, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 24.07.2019, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 27.08.2019, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 04.10.2019. Oprávnený teda ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie zohľadnil čiastočné úhrady povinného, súčasťou ktorých boli aj predmetné 4 náhodne vybrané potvrdenia o platbe povinného. Predmetná skutočnosť teda bola zohľadnená aj v poverení na vykonanie exekúcie ako aj v upovedomení o začatí exekúcie a teda výška pohľadávky je po zohľadnení čiastočných úhrad povinného v súlade s exekučnými titulmi. V nadväznosti na uvedené bola aj výška trov samotného exekučného konania vyhodnotená ako súladná so zákonom. K žiadosti povinného o odklad exekúcie súd konštatuje, že len súdny exekútor môže odložiť exekúciu tým, že vydá upovedomenie o odklade exekúcie, a to iba za splnenia podmienky, čo i len jedného z dôvodov uvedených v ustanovení § 61h ods. 1 Exekučného poriadku. Keďže povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne relevantné skutočnosti ani nepripojil žiadne dostačujúce dôkazy, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, ktoré by bránili jeho vymáhateľnosti alebo iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná, alebo ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne. Záverom súd dodal, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, vzhľadom na tieto skutočnosti, súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považoval za nedôvodný. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti,

súd potom dospel k záveru, že tu nie je dôvod zastavenie exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Vyšší súdny úradník napadnuté uznesenie právne odôvodnil § 48 ods. 1, § 45 ods.1, § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3, ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

3. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 09.08.2021 podal povinný sťažnosť, ktorá bola podaná na poštovú prepravu dňa 23.08.2021. Súd preto konštatuje, že sťažnosť bola podaná včas.

4. V podanej sťažnosti povinný žiadal zastaviť exekúciu. Povinný v sťažnosti uviedol, že postup súdu považuje za právne nesprávny a protizákonný, a žiadal aby napadnuté uznesenie bolo v celom rozsahu zrušené. Zotrval na dôvodoch na zastavenie exekúcie, ktoré uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie. Povinný mal za to, že súd sa s jeho dôvodmi plne nezaoberal, a rozhodol jednostranne bez doplnenia dôkazov, len na základe tvrdenia oprávneného, čoho dôkazom mala byť podľa povinného skutočnosť, že sa oprávnený k návrhu na zastavenie exekúcie nevyjadril napriek tomu, že bol súdnym exekútorom vyzvaný na vyjadrenie pričom by musel uviesť dôkazy proti svojim pôvodným požiadavkám. Vzhľadom na uvedené povinný žiadal súd, aby oprávnený doplnil dôkazy (ktoré povinný bližšie nešpecifikoval), a vyjadril sa k veci, lebo povinnému vzniká neprimeraná a nezákonná škoda. Povinný zotrval na svojom vyjadrení, že poverenie na exekúciu zo dňa 13.10.2021 je plne zmätočné, protizákonné, v rozpore s právnymi predpismi SR a EÚ a preto žiadal, aby súd podanému návrhu na zastavenie exekúcie a odkladu exekúcie vyhovel. Povinný v podanej sťažnosti opätovne namietal výšku trov samotného exekučného konania bez bližšej špecifikácie dôvodov, na základe ktorých považuje trovy exekučného konania za nesprávne vyčíslené.

5. Výzvou zo dňa 13.09.2021 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby sa k podanej sťažnosti povinného vyjadril v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Predmetná výzva spolu so sťažnosťou povinného bola právnenému zástupcovi oprávneného doručená dňa 15.09.2021. Právny zástupca oprávneného sa k podanej sťažnosti povinného nevyjadril, ani nepožiadaval o predĺženie lehoty na vyjadrenie.

6. V zmysle § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

7. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. V zmysle § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. V zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie

exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

13. V zmysle § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

14. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

15. V zmysle § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

16. V zmysle § 559 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

17. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, súd musel sťažnosť povinného v 3. rade ako nedôvodnú zamietnuť.

18. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 10. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného k argumentácii povinného týkajúcej sa platieb vymáhanej sumy uvádza, že ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

19. Exekučný súd uvádza, že v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Dôkazné bremeno zaťažuje v exekučnom konaní povinného. Povinný je teda v prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie povinný svoje tvrdenia podporiť dôkazmi za účelom preukázania ich pravdivosti.

20. Súd najprv uvádza, že vymáhaný nárok bol priznaný exekučným titulom: Rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. XXC/XXX/XXXX zo dňa 05.05.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.06.2018 a stal sa vykonateľným dňom 21.7.2018 a Uznesením Okresného súdu Košice I, sp. zn. XXC/XXX/XXXX zo dňa 11.10.2018, vykonateľným dňom 12.2.2019. Z obsahu exekučného titulu - Rozsudku vyplýva povinnosť povinného voči oprávnenému uhradiť sumu vo výške 2.307,20 Eur s príslušenstvom. Súd umožnil povinnému dlžnú sumu hradiť v splátkach mesačne po 25,- Eur so splatnosťou splátok vždy do 20. dňa v kalendárnom mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku (t.j. 28.06.2018), a to pod hrozbou straty výhody splátok. V exekučnom titule - uznesení bola povinnosť nahradiť oprávnenému trov konania v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že povinný hradil svoj dlh čiastočnými úhradami. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie zohľadnil platby v celkovej výške 275,- Eur, ktoré boli uskutočnené nasledovnými platbami: platba vo výške 25,- Eur zo dňa 29.10.2018, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 20.11.2018, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 21.12.2018, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 21.01.2019, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 25.02.2019, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 15.03.2019, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 07.05.2019, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 06.06.2019, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 24.07.2019, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 27.08.2019, platba vo výške 25,- Eur zo dňa 04.10.2019. Povinný v konaní preukázal 4 platby, ktoré boli zo strany oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie zohľadnené. Súd uvádza, že vzhľadom na dispozičnú zásadu oprávneného, súd tieto platby považuje za nesporné. S tým, že sa jedná o platby uskutočnené pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 29.09.2020. Oprávnený tieto platby zohľadnil tak, že ich priradil na úhradu istiny uplatneného nároku.

Súd uvádza, že po akceptovaní vyššie uvedených platieb je zostatok vymáhaného nároku týkajúci sa istiny vo výške 2.032,20 Eur.

22. Súd sa ďalej zaoberal námietkou povinného o možnosti hradenia judikovanej pohľadávky v splátkach. Z exekučného titulu - Rozsudku vyplýva, že povinnému bolo umožnené hradiť dlh v splátkach po 25,- Eur. Avšak súd v základnom konaní judikoval, že uvedené platí len v prípade, že bude splátky uhrádzať vždy do 20 dňa v mesiaci po právoplatnosti tohto exekučného titulu. Ako už je vyššie uvedené, exekučný titul - rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.06.2018. Preto povinný mal povinnosť uhradiť prvú splátku do 20.07.2018. Zo spisu vyplýva, že povinný uhradil prvú splátku až dňa 29.10.2018. Čiže uhradil ju oneskorene. V dôsledku tejto skutočnosti, za ktorú si môže sám povinný stratil výhodu v podobe možnosti splácania judikovanej pohľadávky v splátkach. Dlh sa teda stal splatným v celosti dňa 21.07.2018 v zmysle uvedeného exekučného titulu - rozsudku.

23. Súd uvádza, že dôvod na zastavenie exekúcie pre splnenie judikovanej pohľadávky je daný iba vtedy, ak k plneniu došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania. Plnenie po začatí exekučného konania totižto spôsobuje ukončenie exekúcie ipso facto, pričom exekučný súd z tohto dôvodu uznesenie o zastavení exekúcie (o čiastočnom zastavení exekúcie) nevydáva. Ak povinný splní celú vymáhanú pohľadávku po začatí exekučného konania a táto skutočnosť je preukázaná až v exekúcii, súdny exekútor vydá upovedomenie o ukončení exekúcie. Ak povinný splní po začatí exekučného konania časť vymáhanej pohľadávky, znižuje sa týmto plnením aktuálna výška vymáhaného nároku. Súd musí uviesť, že z obsahu spisu bolo preukázané, že k čiastočným úhradám istiny vymáhanej pohľadávky došlo pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie a tieto platby boli v návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 29.09.2020 zohľadnené. A teda návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne.

24. Súd uvádza, že povinný v sťažnosti nepreukázal svoje tvrdenia týkajúce sa uspokojenia zostávajúcej časti vymáhaného nároku. Tým pádom je nutné konštatovať, že neunesol dôkazné bremeno, ktoré v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie je dané do rúk povinnému.

25. Je teda možné konštatovať, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie oprávnene, nakoľko splnil zákonom požadované požiadavky pre začatie exekučného konania a svojho nároku sa domáha na základe spôsobilých exekučných titulov. V čase začatia exekúcie existoval nárok oprávneného voči povinnému vyplývajúci z právoplatných a vykonateľných rozhodnutí a keďže povinný si povinnosť nimi uloženú dobrovoľne v zostávajúcej časti nesplnil, exekúcia je vedená v zostávajúcej časti oprávnene.

26. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

27. S poukazom na uvedené súd má za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinný nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie. Keďže neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie, súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XXEk/XXXX/XXXX zo dňa 14. júla 2021 ako nedôvodnú zamietol.

28. Strany si náhradu trov v sťažnostnom konaní neuplatnili. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekúcie, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii strán, aký nárok si voči druhej strane uplatnia a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offa) rozhodovať o takom nároku strán, ktorý nebol v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže si strany nenavrhlí, v rámci konania o sťažnosti, aby súd rozhodoval o trovách exekúcie, súd o tom nerozhodoval.

29. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).